

Ο Αθηνόδωρος Γεωργίου μιλά για την αγάπη του για την καλαθοπλεχτική τέχνη

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Λαογραφία & Μουσεία](#)

Ο 36χρονος Αθηνόδωρος Γεωργίου, με καταγωγή από τον Παχύαμμο Τηλλυρίας, παρά το νεαρό της ηλικίας του, ασχολείται με την καλαθοπλεχτική τέχνη, συνεχίζοντας την παράδοση των παππούδων και των γιαγιάδων του τόπου.

Η αγάπη του για την καλαθοπλεχτική, είπε στο ΚΥΠΕ, ξεκίνησε από τα παιδικά του χρόνια όταν συναντούσε τους παππούδες και τις γιαγιάδες που ασχολούνταν με τα παραδοσιακά επαγγέλματα και ήθελε να κάνει και ο ίδιος κατασκευές. Στην πορεία ασχολήθηκε περαιτέρω με την τέχνη της καλαθοπλεχτικής και δίδασκε σε εργαστήρια και σε επιμορφωτικά κέντρα.

Αθηνόδωρος Γεωργίου

Ερωτηθείς σχετικά, ανέφερε, πως τα παλαιότερα χρόνια η γνώση της κατασκευής των καλάθων ήταν απαραίτητη. Σήμερα ωστόσο, ανέφερε, το καλάθι δεν το χρησιμοποιούμε στην καθημερινή μας ζωή γιατί αντικαταστάθηκε με το πλαστικό και έτσι δεν υπάρχει η αναγκαία χρήση του στην καθημερινότητά μας και έτσι σταμάτησε η μεγάλη παραγωγή από την καλάθοπλεκτική τέχνη.

Όπως είπε, τα υλικά που χρησιμοποιούνται στην καλάθοπλεκτική βρίσκονται στους ποταμούς, όπως το καλάμι το οποίο είναι εύκολο στην χρήση του, αφού φουσκώσει και μαλακώσει.

Σήμερα ο Αθηνόδωρος Γεωργίου σημείωσε πως ασχολείται περισσότερο με την παρουσίαση της καλάθοπλεκτικής τέχνης σε εκδηλώσεις και φεστιβάλ.

Σήμερα, είπε, τα καλάθια χρησιμοποιούνται για μάζεμα των μανιταριών, και ως αποθηκευτικά για να βάλει κάποιος τα κρεμμύδια και τις πατάτες του, καθώς και τα ρούχα στο μπάνιο.

Παλαιότερα οι χρήσεις τους, ανέφερε, ήταν περισσότερες. Χρησιμοποιούνταν για τα ψώνια, για το κούλιασμα κρασιού (κοφινάρι), για τη μεταφορά ή αποθήκευση προϊόντων (κοφίνες), κατά την μπουγάδα και από τους ψαράδες (πανέρια), ως ψωμοθήκες και φρουτοθήκες (πανεράκια) και για ξόβεργα.

Σήμερα που απαγορεύονται τα ξόβεργα, ανέφερε, χρησιμεύουν για την φύλαξη μπαστουνιών, ομπρελών κλπ. Επίσης γίνονται κατασκευές που χρησιμοποιούνται ως φίμωτρα για τα ζώα, πλεκτά στέγαστρα, καλάθια για φύλαξη τυριών και καλάθια για τη μεταφορά και εμπορία πουλερικών.

Σχετικά με την τέχνη της καλαθοπλεχτικής επεσήμανε πως αφού κόψεις τα καλάμια από τον ποταμό πρέπει να τα καθαρίσεις από τα φύλλα τους. Στη συνέχεια πρέπει να κοπούν και να σκιστούν τα καλάμια σε φτέλες (λωρίδες καλάμιών, βγαίνουν τέσσερις από κάθε καλάμι), από τις φτέλες να γίνουν τα λιμνιά (στενές λωρίδες που βγαίνουν δύο από κάθε φτέλα). Οι φτέλες πρέπει να φουσκώσουν (μουλιάσουν) για να μαλακώσουν και να μπορεί με αυτές να κατασκευαστεί η βάση του καλάθιού και στη συνέχεια να χρησιμεύσουν ως στύλοι, γύρω από τους οποίους θα γίνει το πλέξιμο με τα λιμνιά.

Επεσήμανε ακόμη πως η μετατροπή των καλάμιών σε φτέλες και λιμνιά απαιτεί δεξιοτεχνία, γιατί τα καλάμια δεν είναι εύκολο υλικό. Χρήσιμα εργαλεία του κατασκευαστή καλάθιων είναι το κλαδευτήρι (μικρό, κοφτερό δρεπάνι) και η πάλα (μεγάλο μαχαίρι που να αντέχει στο κόψιμο).

Ο κ. Γεωργίου ανέφερε πως υπάρχουν πέντε κέντρα καλαθοπλεχτικής σε όλη την Κύπρο στο Λιοπέτρι, στα Λειβάδια, στα Καμινάρια, στη Μεσόγη και στη Γιαλιά της επαρχίας Πάφου. Σήμερα, δυστυχώς, δεν έχουμε αρκετούς τεχνίτες να ασχολούνται με αυτή την τέχνη, που μετριούνται στα δάκτυλα του ενός χεριού, σημείωσε.

Ερωτηθείς τη σχέση του με τον λαϊκό πολιτισμό, ο κ. Γεωργίου είπε πως εάν ερωτηθείς αυτόν τον τόπο και τις παραδοσιακές τέχνες τότε δεν μπορείς να μείνεις μακριά του, προσθέτοντας πως η καλαθοπλεχτική είναι μια ευχάριστη απασχόληση και μια ευχάριστη δημιουργία.

Σκοπός μου, σημείωσε, “είναι να κρατήσουμε τη λαϊκή τέχνη και παράδοση και να την μεταλαμπαδεύσουμε στις νεότερες γενιές”.

Ο Αθηνόδωρος Γεωργίου ανέφερε πως εάν θέλουμε πραγματικά να κρατήσουμε την παράδοση και τον πολιτισμό μας πρέπει η πολιτεία να αφουγκραστεί τους τεχνίτες του τόπου μας και να στηρίξει τις προσπάθειές τους.

Ο τόπος μας θέλει αγάπη και σεβασμό και έργα και όχι λόγια, κατέληξε.

Πηγή: ΚΥΠΕ

Αναδημοσίευση από: [SigmaLive](#)